

że na przedsiębiorstwie (...) Sp. z o.o. z siedzibą w P. nie ciąży obowiązek zawarcia umowy o przyłączenie do sieci elektroenergetycznej instalacji odnawialnego źródła energii – farmy wiatrowej (...) o mocy przyłączeniowej 60 MW.

Od powyższej decyzji odwołanie złożył powód B. B., zaskarżając ją w całości.

Odwołujący zarzucił zaskarżonej decyzji naruszenie przepisów art. 7 ust. 1 oraz ust. 3 Prawa energetycznego (dalej "PE") poprzez ich błędną wykładnię i niewłaściwe zastosowanie, niezgodne z zasadami logicznego rozumowania, polegające na niezasadnym przyjęciu, że:

- 1) brak jest technicznych warunków przyłączenia do sieci elektroenergetycznej, podczas gdy należało uznać, że takowe warunki istniały;
- 2) nieuwzględnienie w aktualnym Planie Rozwoju Przedsiębiorstwa wszystkich wymaganych inwestycji w sieci dystrybucyjnej powoduje brak podstaw ekonomicznych o których mowa w art. 7 ust. 1 PE;
- 3) przedsiębiorstwo energetyczne nie ma zagwarantowanych odpowiednich środków finansowych na modernizację infrastruktury sieciowej na potrzeby przyłączenia Elektrowni Wiatrowej (...), podczas gdy, nie zostało to w żadnym stopniu nawet uprawdopodobnione.

Mając na względzie powyższy zarzut, odwołujący wniósł:

- o zmianę w całości przedmiotowej decyzji poprzez orzeczenie, że na Przedsiębiorstwie (...) sp. z o.o. z siedzibą w P. ciąży obowiązek zawarcia umowy o przyłączenie do sieci elektroenergetycznej instalacji odnawialnego źródła energii - farmy wiatrowej (...) o mocy przyłączeniowej 60 MW oraz zasądzenie na rzecz B. B. kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego, według norm przepisanych.

Ewentualnie, na wypadek nieuwzględnienia powyższego wniosku, wniósł o uchylenie w całości przedmiotowej decyzji i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki oraz zasądzenie na rzecz B. B. kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego, według norm przepisanych.

W odpowiedzi na odwołanie pozwany Prezes Urzędu Regulacji Energetyki wniósł o:

oddalenie odwołania,

dopuszczenie oraz przeprowadzenie dowodu z dokumentów zgromadzonych w aktach sprawy, przesłanych Sądowi na podstawie art. 47948 § 1 k.p.c. przy piśmie z dnia 10 grudnia 2018 r., znak: (...) - na okoliczność prawidłowości odmowy orzeczenia zawarcia umowy o przyłączenie odnawialnego źródła energii - farmy wiatrowej,

zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych,

w przypadku kwestionowania przez powoda okoliczności faktycznej tj. niezbędnej i wymaganej do przyłączenia przebudowy linii (...) do parametrów 240mm²/80°C wniósł o dopuszczenie dowodu z opinii biegłego na okoliczność oceny wpływu farmy wiatrowej (...) o mocy 60 MW na sieć elektroenergetyczną, w tym określenia niezbędnego zakresu budowy lub modernizacji sieci.

Pozwany podtrzymał stanowisko wyrażone w treści zaskarżonej decyzji.

(...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w P. wniósł o oddalenie odwołania oraz o zasądzenie od powoda na rzecz zainteresowanego kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego wedle norm przepisanych. Zainteresowany przyłączył się do stanowiska pozwanego.

Sąd Okręgowy w Warszawie – Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił następujący stan faktyczny:

Prezes URE decyzją z dnia 3 listopada 2009 roku, po rozpatrzeniu wniosku B. B. o rozstrzygnięcie w trybie art. 8 ust. 1 Prawa energetycznego sporu z (...) Sp. z o.o. w P., dotyczącego treści umowy o przyłączenie do sieci elektroenergetycznej Farny Wiatrowej (...), orzekł zawarcie między zainteresowanym a powodem umowy o przyłączenie Farmy Wiatrowej (...) do sieci elektroenergetycznej. Prezes URE ustalił, że warunki przyłączenia wydano zainteresowanemu w dniu 20 listopada 2007 r. Uchwałą Rady Miejskiej w G. w sprawie zmian w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego przewidziano możliwość realizacji budowy wież elektrowni wiatrowych na terenie przeznaczonym w planie pod funkcję rolniczą. Sąd Okręgowy w Warszawie wyrokiem z dnia 12 czerwca 2012 r. uchylił zaskarżoną decyzję. Prezes Urzędu i zainteresowany zaskarżyli wyrok Sądu Okręgowego apelacjami, które zostały oddalone wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Warszawie z 31 stycznia 2013 r. Prezes URE oraz zainteresowany zaskarżyli wyrok Sądu Apelacyjnego skargą kasacyjną. Wyrokiem z dnia 22 maja 2014 r., sygn. akt III SK 51/13 Sąd Najwyższy oddalił skargi kasacyjne.

Wobec uchylecia decyzji z dnia 3 listopada 2009 roku, Prezes URE podjął na nowo postępowanie w przedmiocie wniosku B. B. o przyłączenie FW (...) do sieci dystrybucyjnej (...) Sp. z o.o. i wezwał wnioskodawcę do zajęcia stanowiska, czy podtrzymuje wniosek o rozstrzygnięcie sporu . /k. 1 akt adm./

Pismem z dnia 3 lutego 2015 r. wnioskodawca podtrzymał wniosek o rozstrzygnięcie sporu oraz oświadczył, że nie wnosi o zakreślenie terminu do terminu na zawarcie ugody. /k. 3 akt adm./

Pismem z dnia 23 lutego 2015 r. Prezes URE wezwał (...) Sp. z o.o. do wyjaśnienia, czy:

czy dane oraz ustalenia poczynione w Ekspertyzie wpływu FW (...) na pracę i parametry sieci rozdzielczej (...) SA Oddział w S. oraz Krajowego Systemu Elektroenergetycznego są aktualne, a w przypadku odpowiedzi negatywnej wezwał o wykazanie zakresu inwestycji, które należałoby wykonać, aby możliwe było, zdaniem Przedsiębiorstwa, przyłączenie do sieci elektroenergetycznej odnawialnego źródła energii,

czy został wykonany uprzednio wymagany zakres budowy lub modernizacji sieci związany z przyłączeniem FW (...) jeżeli nie proszę wskazać jakie inwestycje nie zostały wykonane i czy są ujęte w uzgodnionym z Prezesem URE Planie Rozwoju Przedsiębiorstwa na lata 2014-2019,

wskazanie wysokości kosztów budowy lub modernizacji sieci wymaganej do przyłączenia,

nadesłanie projektu warunków przyłączenia FW (...) do sieci elektroenergetycznej Przedsiębiorstwa,

nadesłanie, w oparciu o ww. projekt warunków przyłączenia, specyfikacji wraz z wyceną kosztów wszystkich elementów niezbędnych do przyłączenia FW (...), bez uwzględnienia inwestycji w rozbudowę sieci. Jednocześnie dokonanie (w oparciu o ww. specyfikację) kalkulacji opłaty za przyłączenie w myśl przepisu art. 7 ust. 8 pkt 3 ustawy - Prawo energetyczne, a także § 13 ust. 5 i 6 rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 18 sierpnia 2011 r. w sprawie szczegółowych zasad kształtowania i kalkulacji taryf oraz rozliczeń w obrocie energią elektryczną (Dz. U. z 2011 r. Nr 189, poz. 1126, z późn.zm.), tj. za wykonanie samego przyłącza FW (...) do sieci elektroenergetycznej Przedsiębiorstwa,

przesłanie harmonogramu przyłączenia FW (...), uwzględniającego poszczególne etapy rozbudowy sieci, a także zestawienie planowanych prac,

wskazanie jakie jest obecnie zapotrzebowanie (minimalne, średnie, maksymalne) na moc w systemie dystrybucyjnym Przedsiębiorstwa oraz jaki jest przewidywany w ramach planowania rozwoju przedsiębiorstwa oraz ustalania taryf na lata 2014-2020 przyrost zapotrzebowania na moc, 8) ile jest obecnie zainstalowanej mocy wytwórczej przyłączonej do sieci dystrybucyjnej Przedsiębiorstwa, biorąc pod uwagę równoważenie zapotrzebowania na moc w systemie dystrybucyjnym Przedsiębiorstwa. /k. 6 akt adm./

Jednocześnie zostało skierowane zapytanie do Burmistrza Gminy i Miasta w G. o nadesłanie informacji, czy przedmiotowa inwestycja została ujęta w założeniach do planu zaopatrzenia gminy w energię elektryczną, o których mowa w art. 19 ustawy - Prawo energetyczne, oraz o nadesłanie tego dokumentu, o ile został sporządzony, oraz czy przedmiotowa inwestycja została ujęta w planie zaopatrzenia gminy w energię elektryczną, o którym mowa w art. 20 ustawy - Prawo energetyczne, oraz o nadesłanie tego planu, o ile został sporządzony. /k. 5 akt adm./

W dniu 17 marca 2015 r. przedsiębiorstwo odpowiedziało, że dane zawarte w ekspertyzie są nieaktualne, bowiem przedmiotowy dokument został sporządzony w 2005 roku. Przedsiębiorstwo wyjaśniło, że nie jest w stanie wskazać budowy lub modernizacji sieci wymaganej do przyłączenia FW (...), gdyż nieznany jest jej aktualny zakres. Przedsiębiorstwo nie dysponuje aktualnymi warunkami przyłączenia, posiada jedynie dokument z dnia 20 listopada 2007 r., znak (...), wyjaśniło dodatkowo, iż na obecnym etapie sprawy nie spoczywa na nim obowiązek przygotowania dokumentu w postaci aktualnych warunków przyłączenia. Według najbardziej aktualnych danych zapotrzebowanie na moc w systemie dystrybucyjnym wyniosło minimalnie 1114 MW, średnie 2178 MW oraz maksymalne 3207 MW. Przedsiębiorstwo wyjaśniło, że na jej terenie przyłączone są źródła energii o łącznej mocy wytwórczej wynoszącej ok. 2612 MW, a więc przekraczające średnie zapotrzebowanie, a dodatkowo jest w trakcie realizacji dalszych umów o przyłączenie źródeł energii na łączną moc 1433,5 MW. /k. 10-15 akt adm./

W dniu 11 marca 2015 r. Burmistrz Gminy G. przesłał aktualizację założeń do planu zaopatrzenia w ciepło, energię elektryczną i paliwa gazowe Gminy i Miasta G., jednocześnie informując, że gmina G. nie posiada planu zaopatrzenia gminy w energię elektryczną, o którym mowa w art. 20 ustawy - Prawo energetyczne. /k. 17-79 akt adm./

W dniu 26 marca 2015 r. Prezes URE wezwał wnioskodawcę do ustosunkowania się do pisma przedsiębiorstwa z dnia 13 marca 2015 roku oraz Burmistrza Gminy G. z dnia 11 marca 2015 r. /k. 81-86 akt adm./

Wnioskodawca pismem z dnia 13 kwietnia 2015 roku odpowiedział na wezwanie i zajął stanowisko w sprawie. /k. 89-91 akt adm./

Wezwaniem z dnia 8 maja 2015 r. Prezes URE wezwał (...) Sp. z o.o. do:

1. wskazania, czy ekspertyza wpływu przyłączenia Farmy wiatrowej (...) o mocy 60 MW na pracę Krajowego Systemu Elektroenergetycznego sporządzona w 2005 roku jest aktualna, w przypadku odpowiedzi negatywnej wezwał do wskazania projektów inwestycyjnych, które należałoby wykonać, aby możliwe było przyłączenie przedmiotowej inwestycji do sieci elektroenergetycznej Przedsiębiorstwa (lub przedstawienia aktualizacji ekspertyzy wpływu przyłączenia Farmy wiatrowej (...) o mocy 60 MW na pracę i parametry Krajowego Systemu Elektroenergetycznego, o której mowa w art. 7 ust. 8e ustawy - Prawo energetyczne);
2. wyjaśnienia, czy zakres rozbudowy sieci wymagany do przyłączenia Farmy wiatrowej (...) został w całości uwzględniony w obowiązującym Planie Rozwoju Przedsiębiorstwa;
3. ustosunkowania się do pisma Wnioskodawcy z dnia 13 kwietnia 2015 roku. /k. 88 akt adm./

W piśmie z dnia 3 czerwca 2015 r. zostało wskazane, że nie jest możliwe stwierdzenie, czy cały wymagany aktualnie zakres inwestycji jest przewidziany do realizacji w planie rozwoju przedsiębiorstwa. Przedsiębiorca stwierdził, że w planie rozwoju, w szczególności nie są planowane do wykonania takie prace jak m.in. przebudowa linii (...), (...) i (...), które zgodnie z treścią ekspertyzy były wymagane do realizacji w celu przyłączenia FW (...). Wskazane linie mają łączną długość ok. 75 km, dlatego zakres związanych z tym prac jest szacowany jako znaczny. /k. 94-98 akt adm./

Wnioskodawca (w odpowiedzi na pismo z dnia 6 lipca 2015 roku Prezes URE) w piśmie z dnia 20 lipca 2015 roku wskazał, że warunki przyłączenia wraz z projektem umowy o przyłączenie stanowi potwierdzenie możliwości przyłączenia do sieci podmiotu ubiegającego się o takie przyłączenie zgodnie z tymi warunkami, skutkujące obowiązkiem zawarcia takiej umowy po stronie przedsiębiorstwa (por. wyrok SA w Warszawie z dnia 19 listopada 2010 r., sygn. akt VI ACa 1142/09). Wnioskodawca potwierdził, że otrzymał warunki przyłączenia z dnia 20 listopada

2007 r. na podstawie ekspertyzy, potwierdzające możliwość przyłączenia do sieci. Dlatego też przedsiębiorstwo, wobec istnienia publicznoprawnego obowiązku przyłączenia, jeśli dostrzeże brak powyższych warunków, winno jednoznacznie wskazać Prezesowi URE, jakie konkretne techniczne i ekonomiczne warunki są przeszkodą dla zawarcia umowy. /k. 100-112 akt adm./

(...) Sp. z o.o. w piśmie z dnia 23 lipca 2015 r. potwierdziła wolę prowadzenia rozmów ugodowych. /k. 114-115 akt adm./

W dniu 30 listopada 2015 r. (...) Sp. z o.o. przestawiła ostateczny projekt umowy wraz załącznikami, który został także przesłany bezpośrednio do wnioskodawcy. /k. 141-159 akt adm./

Wnioskodawca w piśmie z dnia 21 grudnia 2015 roku przedstawił stanowisko w sprawie projektu umowy o przyłączenie FW (...) wskazując, że nie może zaakceptować warunków zaproponowanych przez przedsiębiorstwo w projekcie ze względu na faktyczną ich niewykonalność oraz wniósł o wyznaczenie terminu jednego miesiąca na wskazanie propozycji zmian poszczególnych postanowień umownych. /k. 162-163 akt adm./

Pismem z dnia 11 stycznia 2016 roku Prezes URE wyznaczył wnioskodawcy termin do zajęcia stanowiska do dnia 8 lutego 2016 roku. /k. 168 akt adm./

W piśmie z dnia 4 lutego 2016 r. Wnioskodawca przedstawił szczegółowe uwagi do projektu umowy o przyłączenie. /k. 170-172 akt adm./

W dniu 22 marca 2016 r. odbyła się rozprawa administracyjna. Strony zostały zobowiązane do przedstawienia do dnia 15 kwietnia 2016 r. wspólnego lub oddzielnego stanowiska co do możliwości zawarcia ugody. /k. 191-192 akt adm./

W wyznaczonym terminie stronom nie udało się dojść do porozumienia, o czym Prezes URE został poinformowany przez przedsiębiorstwo w piśmie z dnia 15 kwietnia 2016 r. oraz wnioskodawcę w piśmie z dnia 24 maja 2016 r. Wnioskodawca wniósł o powołanie biegłego na okoliczność ustalenia czy wskazane przez przedsiębiorstwo zakres prac dotyczący infrastruktury sieciowej (...) Operator jest niezbędny, a jeśli tak to w jakim zakresie, w celu przyłączenia (...) do sieci dystrybucyjnej oraz ustalenia wysokości opłaty za przyłączenie FW (...) do sieci (...) Sp. z o.o. /k. 195, 196, 199-208 akt adm./

Wobec kolejnych wezwań Prezesa URE, strony składały pisma zawierające stanowiska w sprawie oraz dokumenty, zgodne z treścią wezwań. /k. 216 – 217, 219-220, 223-234, 236-237, 240-244, 246, 251-255 akt adm./

Pomimo postanowienia Prezesa URE z dnia 31 października 2016 roku, wnioskodawca nie uiścił zaliczki na przeprowadzenie dowodu z wnioskowanego dowodu z opinii biegłego, na okoliczność prac modernizacyjnych wymaganych do przyłączenia FW (...) oraz ustalenia wysokości kosztów tych prac. /k. 258-259, 264-265 akt adm./

Pismem z dnia 5 lutego 2018 roku Prezes URE zawiadomił strony o zakończeniu postępowania dowodowego oraz o możliwości zapoznania się z zebrany materiał dowodowy i złożenia ewentualnych pisemnych uwag i wyjaśnień w terminie 7 dni od dnia otrzymania zawiadomienia. (...) Sp. z o.o. zapoznała się ze zgromadzonym materiałem dowodowym w dniu 20 lutego 2018 roku, nie zgłaszając uwag. /k. 292, 293 akt adm./

Obecnie nie istnieją techniczne warunki przyłączenia FW (...) o mocy przyłączeniowej 60 MW do sieci (...) Sp. z o.o., jak również nie ma obecnie możliwości bezpiecznego przyłączenia do sieci elektroenergetycznej. /opinia biegłego – k. 96-213, 312-343, 453-455/

Powyższy stan faktyczny został ustalony w oparciu o dowody z dokumentów zgromadzonych w postępowaniu administracyjnym, które nie były przez żadną ze stron niniejszego postępowania kwestionowane.

Sąd dał wiarę opinii biegłego sądowego z zakresu z zakresu elektroenergetyki M. H.. Powołany biegły dokonał szeregu ustaleń, z których wynika, że obecnie nie istnieją techniczne warunki przyłączenia farmy wiatrowej powoda do sieci zainteresowanego, jak również nie ma obecnie możliwości bezpiecznego przyłączenia. Z opinii biegłego

wynika przede wszystkim, że przyłączenie FW (...) o mocy przyłączeniowej 60 mW nie może nastąpić bez niezbędnej modernizacji sieci elektroenergetycznej 110 kV wymaganej dla zapewnienia bezpieczeństwa jej funkcjonowania. Biegły w sposób obszerny i szczegółowy wskazał, w stosunku do których inwestycji przewidzianych w planie rozwoju na lata 2014-2019 wystąpiły utrudnienia realizacyjne prac modernizacyjnych oraz jakiego rodzaju. Należy też wskazać, że brak sporządzenia w niniejszej sprawie ekspertyzy wpływu, o której mowa w art. 7 ust. 8e Pe nie oznacza, że sporządzona przez biegłego sądowego opinia z wykorzystaniem jego wiedzy specjalnej nie może posłużyć do rozstrzygnięcia niniejszej sprawy.

Z powyższych względów, postanowieniem z dnia 20 października 2021 roku Sąd na podstawie art. 235² § 1 pkt 5 k.p.c. pominął wniosek powoda o dopuszczenie dowodu z opinii innego biegłego na okoliczność jak w punkcie 1 pisma powoda z dnia 15 lipca 2021 roku. Nie ulega też wątpliwości Sądu, że powołany biegły udzielił wyczerpujących odpowiedzi na wszelkie pytania stron. Należy tu również dodać, że niezadowolenie strony z ustaleń i wniosków przedstawionych w opinii biegłego sądowego nie stanowi podstawy do skorzystania z dowodu z opinii innego biegłego sądowego.

Sąd Okręgowy w Warszawie – Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zważył co następuje:

Odwołanie jest niezasadne.

Zgodnie z treścią art. 7 ust. 1 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. - Prawo energetyczne (Dz.U. z 2017r., poz. 220 z późn. zm., dalej: „Pe”), przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się przesyłaniem lub dystrybucją paliw gazowych lub energii jest obowiązane do zawarcia umowy o przyłączenie do sieci z podmiotami ubiegającymi się o przyłączenie do sieci, na zasadzie równoprawnego traktowania i przyłączania, w pierwszej kolejności, instalacji odnawialnego źródła energii, jeżeli istnieją techniczne i ekonomiczne warunki przyłączenia do sieci i dostarczania tych paliw lub energii, a żądający zawarcia umowy spełnia warunki przyłączenia do sieci i odbioru. Jeżeli przedsiębiorstwo energetyczne odmówi zawarcia umowy o przyłączenie do sieci lub przyłączenia w pierwszej kolejności instalacji odnawialnego źródła energii, jest obowiązane niezwłocznie pisemnie powiadomić o odmowie Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki i zainteresowany podmiot, podając przyczyny odmowy. Zgodnie z ust. 3, obowiązek, o którym mowa w ust. 1 zdanie pierwsze, nie dotyczy przypadku, gdy ubiegający się o zawarcie umowy o przyłączenie do sieci nie ma tytułu prawnego do korzystania z nieruchomości, obiektu lub lokalu, do których paliwa gazowe lub energia mają być dostarczane.

W treści powyższych przepisów został niewątpliwie określony obowiązek zawarcia umowy przez przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się przesyłaniem lub dystrybucją paliw gazowych lub energii, jednakże przy spełnieniu wymienionych w tym przepisie warunków. Są one następujące:

- 1) istnienie technicznych warunków przyłączenia,
- 2) istnienie ekonomicznych warunków przyłączenia,
- 3) spełnienie przez podmiot żądający zawarcia umowy o przyłączenie, warunków przyłączenia do sieci i odbioru,
- 4) ubiegający się o zawarcie umowy o przyłączenie do sieci ma tytuł prawny do korzystania z nieruchomości, obiektu lub lokalu, do których paliwa gazowe lub energia mają być dostarczane.

Nie budzi też wątpliwości, że aby przyjąć, iż na przedsiębiorstwie energetycznym zajmującym się przesyłaniem lub dystrybucją paliw gazowych lub energii ciąży publicznoprawny obowiązek zawarcia umowy o przyłączenie do sieci elektroenergetycznej, powyższe przesłanki muszą być spełnione łącznie. Brak spełnienia którejkolwiek z nich implikuje przyjęcie, że na przedsiębiorstwie energetycznym nie ciąży wskazany wyżej obowiązek.

Powód zarzucił pozwanemu przede wszystkim, że niezgodne z zasadami logicznego rozumowania i niezasadne było przyjęcie, iż brak jest technicznych warunków przyłączenia do sieci elektroenergetycznej, podczas gdy należało uznać, że takowe warunki istniały. Powyższego dowodzi, w przekonaniu powoda okoliczność, że przedsiębiorstwo

energetyczne wydając warunki przyłączenia, potwierdziło tym samym istnienie warunków technicznych do przeprowadzenia tego przyłączenia. Powód podniósł, że zainteresowany wydał warunki przyłączenia w dniu 20 listopada 2007 roku, potwierdzające możliwość przyłączenia go do sieci. Prezes Urzędu Regulacji Energetyki uznając, że brak jest technicznych warunków przyłączenia, uargumentował to jedynie utratą ważności przez warunki przyłączenia, co uznać należy za bezzasadne uproszczenie. Powód zauważył również, że niezrozumiałym byłoby, biorąc pod uwagę czas trwania postępowania, aby pomimo odmowy zawarcia umowy przez przedsiębiorstwo energetyczne, powód musiał regularnie aktualizować ekspertyzę w tym zakresie wykonaną, tym bardziej, że w chwili obecnej sporządzenie ekspertyzy wpływu zapewnia przedsiębiorstwo energetyczne, a nie podmiot przyłączany, przy czym koszt wykonania ekspertyzy przedsiębiorstwo energetyczne uwzględnia w nakładach poniesionych na realizację przyłączenia (art. 7 ust. 8f Pe). Zdaniem powoda, mylnie też pozwany przyjął, że nieuwzględnienie w Planie Rozwoju Przedsiębiorstwa jakiegokolwiek części z wymaganych do podłączenia farmy wiatrowej (...) inwestycji, skutkuje automatycznie brakiem możliwości podłączenia. W przekonaniu powoda, niemal wszystkie inwestycje, które w ocenie zainteresowanego są niezbędne do przyłączenia farmy wiatrowej (...) do sieci zostały przewidziane w obowiązującym planie rozwoju zainteresowanego, zatwierdzonym przez Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki.

Powyższa argumentacja jest niezasadna. Jak wskazał Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 22 maja 2014 roku, sygn. akt III SK 51/13, w sprawie ze skargi kasacyjnej od wyroku Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 31 stycznia 2013 roku, sygn. akt VI ACA 1066/12, fakt uwzględnienia inwestycji związanych z podłączeniem instalacji do sieci w planie rozwoju ma znaczenie tylko dla oceny ekonomicznej przesłanki obowiązku z art. 7 ust. 1 Pe, przy czym, sam w sobie nie przesądza o jej spełnieniu, tak samo, jak wydanie warunków przyłączenia nie przesądza o istnieniu technicznych warunków przyłączenia. Również w wyroku z dnia 11 kwietnia 2012 roku, sygn. akt III SK 33/11 Sąd Najwyższy wskazał, że: „ (...) warunki przyłączenia określają tylko kwestie techniczne, co wynika wprost z § 8 ust. 1 rozporządzenia Ministra Gospodarki z 4 maja 2007 r. w sprawie szczegółowych warunków funkcjonowania systemu elektroenergetycznego (Dz.U. z 2007 r. Nr 93, poz. 623). Warunki przyłączenia nie odnoszą się w ogóle do przesłanki technicznej możliwości przyłączenia źródła energii oraz ekonomicznej zasadności koniecznych do tego inwestycji (wykraczających poza samą realizację przyłącza).”

W doktrynie wskazuje się, że: „Dla stwierdzenia czy zaistniały techniczne przesłanki, konieczna jest ocena przedsiębiorstwa energetycznego czy przyłączenie podmiotu jest w ogóle możliwe lub zasadne. (...) Ogólna definicja technicznych warunków przyłączenia powinna zatem kłaść nacisk na techniczne aspekty możliwości jego dokonania.” (M. Czarnecka, T. Oglódek (red.), Prawo energetyczne. Ustawa o odnawialnych źródłach energii. Ustawa o rynku mocy. Ustawa o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych. Komentarz, Warszawa 2020, C.H.Beck). Wskazuje się też, że brak warunków technicznych występuje wówczas, gdy stan sieci w danym miejscu i czasie uniemożliwia dostarczanie paliw gazowych, energii elektrycznej bądź ciepła konkretnemu odbiorcy w sposób nie zagrażający bezpieczeństwu energetycznemu, bezpieczeństwu osób i mienia, środowisku naturalnemu, względnie interesom innych odbiorców (A. Walaszek- Pyziół, W. Pyziół, „Prawo energetyczne. Komentarz” Wydawnictwo Prawnicze PWN, Warszawa 1999 r., s. 39).

Mając powyższe na względzie wskazać należy, że o ile pozwany nie kwestionował dosyponowania przez powoda tytułami prawnymi do korzystania z nieruchomości objętych planowaną inwestycją, zasadnie poddał analizie zagadnienie, czy przyłączenie planowanego przez powoda obiektu jest możliwe pod względem technicznych i ekonomicznych warunków przyłączenia do sieci elektroenergetycznej, o których mowa w art. 7 ust. 1 ustawy - Prawo energetyczne. Słusznie pozwany przyjął, że w okolicznościach niniejszej sprawy należało stwierdzić, że nie istnieją techniczne warunki przyłączenia. Pozwany wskazał przy tym w szczególności na fakt, że w przedmiotowej sprawie zainteresowany, na wniosek powoda wydał warunki przyłączenia w dniu 20 listopada 2007 r., nr (...), które straciły ważność. Ponadto, jak wskazał pozwany, z aktualnego planu rozwoju przedsiębiorstwa, wynika, że nie wszystkie inwestycje konieczne do przyłączenia FW (...) zostały uwzględnione. Pozwany przyjął także, że nie zostały spełnione również warunki ekonomiczne uzasadniające przyłączenie FW (...) o mocy 60 MW do sieci dystrybucyjnej Przedsiębiorstwa.

Z przeprowadzonego w niniejszej sprawie dowodu z opinii biegłego sądowego z zakresu elektroenergetyki wynika, że obecnie nie istnieją techniczne, ani też ekonomiczne warunki przyłączenia farmy wiatrowej powoda do sieci zainteresowanego, jak również nie ma obecnie możliwości bezpiecznego przyłączenia. Z opinii wynika bowiem bezspornie, że inwestycje wymienione w ekspertyzie wpływu z 2005 roku, konieczne dla bezpiecznego i efektywnego przyłączenia FW (...) o mocy przyłączeniowej 60 MW nie zostały wykonane w 2016 roku (według projektu nowych warunków przyłączenia z 2015 roku k. 190-200), ani też w okresie późniejszym. Konieczne inwestycje nie były również planowane w całości do realizacji w ramach Planu Rozwoju na lata 2014 – 2019. Z ustaleń biegłego wynika, że w aktualnym na lata 2014-2019 Planie Rozwoju zainteresowanego uzgodnionym z prezesem URE, jedynie częściowo uwzględnione zostały budowy i modernizacje linii wymagane do przyłączenia FW (...) o mocy przyłączeniowej 60 MW do sieci. W szczególności nie została ujęta przebudowa Linii 110 kV relacji B. (od słupa rozgałęźnego (...)) – J. – G., która zgodnie z treścią Ekspertyzy i wydanych na jej podstawie warunków przyłączenia jest niezbędna dla bezpiecznego i efektywnego przyłączenia farmy wiatrowej powoda. Długość powyższej linii wynosi 31,94 km, a szacowane nakłady związane z jej przebudową do wymaganych parametrów wynosiłyby około 16.000.000,00 zł. Biegły w sposób obszerny i szczegółowy przedstawił też w swojej opinii, w stosunku do których inwestycji przewidzianych w planie rozwoju na lata 2014-2019 wystąpiły utrudnienia realizacyjne oraz jakiego rodzaju. Co istotne, z opinii biegłego bezspornie wynika, że planowany zakres modernizacji sieci dystrybucyjnej 110kV do wymaganych parametrów nie został ujęty w planie rozwoju zainteresowanego nie tylko na lata 2014-2019, ale również w aktualnie obowiązującym Planie Rozwoju zainteresowanego na lata 2017 – 2022. Z opinii biegłego wprost wynika, że w związku z tym, przyłączenie FW (...) o mocy przyłączeniowej 60 mW nie może nastąpić bez niezbędnej modernizacji sieci elektroenergetycznej 110 kV wymaganej dla zapewnienia bezpieczeństwa jej funkcjonowania. Jak wskazał biegły, sieć elektroenergetyczna nie jest statyczna tylko ciągle zmienia się jej konfiguracja (topologia, czyli układ połączeń różnych elementów sieci elektroenergetycznej), wymaga licznych modernizacji i dostosowania do ciągle zachodzących zmian zarówno technologicznych jak i prawnych. Kilkunastomiesięczny upływ czasu pozostaje zasadniczo bez większego wpływu na ocenę wydanych warunków przyłączenia, na co wskazuje również dwuletni okres, na który są wydawane warunki przyłączenia, jednakże po upływie 13 lat, sieć elektroenergetyczna może i praktycznie ma inną strukturę (topologię), niż ta dla której w 2007 roku zostały wydane powodowi warunki przyłączenia z dnia 20 listopada 2007 roku, znak (...), zatem budowa FW (...) o mocy przyłączeniowej 60 MW może być dla niej zbędna pod względem ekonomicznym bądź nieprzystosowana technicznie.

Z powyższego wynika, że zarówno na datę wydania zaskarżonej decyzji, jak również na chwilę zamknięcia rozprawy (art. 316 k.p.c.) nie istniały techniczne i ekonomiczne warunki przyłączenia FW (...) o mocy przyłączeniowej 60 mW do sieci w rozumieniu art. 7 ust. 1 Pe.

Nie ulega też kwestii, że brak było jakichkolwiek podstaw do przyjęcia, iż powód jako podmiot żądający zawarcia umowy o przyłączenie, spełnienia warunki przyłączenia do sieci i odbioru (art. 7 ust. 1 Pe). Zgodnie z treścią art. 7 ust. 8i Pe, warunki przyłączenia są ważne dwa lata od dnia ich doręczenia. Powyższe oznacza, że warunki przyłączenia wydane na rzecz powoda w dniu 20 listopada 2007 r., nr (...) wygasły. Powyższego nie zmienia wskazany przez powoda fakt, że zainteresowany w dniu 30 listopada 2015 roku przedstawił w toku postępowania przed Prezesem URE aktualizację warunków przyłączenia, albowiem był to jedynie projekt nowych warunków przyłączenia z 2015 roku (k. 190-200), które weszłyby w życie z chwilą zatwierdzenia ugody administracyjnej. Jak sam powód wskazał, strony nie doszły jednak do porozumienia i nie została zawarta pomiędzy nimi umowa o przyłączenie do sieci. Z tych samych względów podlegały pominięciu wnioski powoda o zwrócenie się trybie art. 248 § 1 k.p.c. i dopuszczenie dowodu z dokumentów jak we wniosku powoda zawartym w punkcie IV.1-5 jego pisma z dnia 23 marca 2021 roku, jako nieistotnych dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy (art. 235² § 1 pkt 2 k.p.c.). Wskazane pisma, jak również ekspertyza wpływu z 2005 roku (jak wskazał pełnomocnik powoda na rozprawie w dniu 20 października 2021 roku) – stanowią dokumenty, w oparciu o które wydane zostały warunki przyłączenia z dnia 20 listopada 2007 roku, bądź, jak wynika z treści wniosku, miałyby posłużyć do opracowania kolejnej ekspertyzy wpływu. Należy tu też wskazać, że zgodnie z treścią art. 7 ust. 8e Pe, w przypadku urządzeń, instalacji lub sieci przyłączanych bezpośrednio do sieci elektroenergetycznej o napięciu znamionowym wyższym niż 1 kV sporządza się ekspertyzę wpływu tych urządzeń, instalacji lub sieci na system elektroenergetyczny, z wyjątkiem przyłączanych jednostek wytwórczych o łącznej mocy zainstalowanej

nie większej niż 2 MW, lub urządzeń odbiorcy końcowego o łącznej mocy przyłączeniowej nie większej niż 5 MW. Powyższy tryb jest jednak przewidziany, w przypadku złożenia wniosku o określenie warunków przyłączenia, przez podmiot ubiegający się o przyłączenie do sieci (art. 7 ust. 3a Pe). Wówczas, przedsiębiorstwo energetyczne zapewnia sporządzenie ekspertyzy, o której mowa w art. 7 ust. 8e Pe, w tym także na żądanie Prezesa URE. Powód jednak, po wygaśnięciu warunków przyłączenia z dnia 20 listopada 2007 roku, nie złożył kolejnego wniosku, o którym mowa w art. 7 ust. 3a Pe. Nie zasługuje na uwzględnienie stanowisko powoda, jakoby wskutek uchylecia decyzji pozwanego z dnia 3 listopada 2009 roku, pierwotnie złożony wniosek powoda o wydanie warunków przyłączenia zyskał na aktualności.

Przypomnieć tu należy, że decyzja Prezesa URE z dnia 3 listopada 2009 roku nr (...) wydana po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego, po rozpatrzeniu wniosku powoda z dnia 19 maja 2008 roku o rozstrzygnięcie w trybie art. 8 ust. 1 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997r. Pe sporu z (...) Sp. z o. o. z siedzibą w P. dotyczącego ustalenia treści umowy o przyłączenie do sieci elektroenergetycznej Farmy (...) została prawomocnie uchylona. W niniejszej sprawie podkreślić należy, że wyrokiem z dnia 12 czerwca 2012 roku Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, w sprawie o sygn. akt XVII AmE 34/10 (od którego apelacja została oddalona wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 31 stycznia 2013 r., sygn. akt VI ACa 1066/12) powyższa decyzja została uchylona, nie zaś – uchylona do ponownego rozpoznania przez Prezesa URE, jak chciałby powód.

Zgodnie z treścią art. 479⁵³ § 1 k.p.c. Sąd ochrony konkurencji i konsumentów oddala odwołanie od decyzji Prezesa Urzędu, jeżeli nie ma podstaw do jego uwzględnienia. Zgodnie zaś z treścią § 2, w razie uwzględnienia odwołania, sąd ochrony konkurencji i konsumentów zaskarżoną decyzję albo uchyla, albo zmienia w całości lub w części i orzeka co do istoty sprawy.

Z powyższego wynika, że ustawodawca w sposób enumeratywny i wyczerpujący określił wszelkie możliwe rodzaje rozstrzygnięć Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, w jednym z postępowań odrębnych, w sprawach z zakresu regulacji energetyki tj. w przypadku rozpoznania odwołania do decyzji Prezesa URE. Jak z treści powołanego przepisu wynika, w przypadku gdy zachodzą podstawy do uchylecia decyzji, SOKiK uchyla zaskarżoną decyzję, nie rozstrzyga natomiast o jej uchyleciu do ponownego rozpoznania przez Prezesa URE, tak jak ma to miejsce w przypadku rozpoznania apelacji przez Sąd II instancji w postępowaniu sądowym w oparciu o treść art. 386 § 2 i 4 k.p.c. Dodać tu wypada, że w przypadku powołanych regulacji prawnych (art. 386 § 2 i 4 k.p.c) ustawodawca wskazał wprost, że Sąd uchylając wyrok „przekazuje sprawę sądowi pierwszej instancji do ponownego rozpoznania”. Analogicznego rozstrzygnięcia w przypadku rozpoznania w postępowaniu odrębnym odwołania do decyzji wydanej Prezesa URE ustawodawca nie przewidział. Prawomocne uchylene zaskarżonej decyzji definitywne kończy postępowanie administracyjne. Wydanie przez SOKiK wyroku uchylającego decyzję Prezesa URE (niezależnie od przyczyn stanowiących podstawę do jej uchylecia) nie oznacza, że sprawa została Prezesowi UKE przekazana do ponownego rozpoznania. Nie miał racji powód twierdząc, że z uwagi na uchylene decyzji poprzednio wydanej, złożenie kolejnego wniosku o wydanie warunków przyłączenia jest zbędne, z uwagi na uprzednio złożony wniosek. Z tych samych względów nieuzasadniana była konstatacja powoda wyrażona na rozprawie w dniu 20 października 2021 roku, że z uwagi na uchylene poprzedniej decyzji, strona powodowa ma prawo uzyskać prawomocną i skuteczną decyzję dotyczącą pierwotnie złożonego wniosku. Nie sposób też zgodzić się ze stwierdzeniem, że skoro ekspertyza wpływu nie została ponownie sporządzona w 2015 roku ani też obecnie, oznacza to, że zaskarżona w niniejszym procesie decyzja Prezesa URE z dnia 23 lutego 2018 roku podlega uchyleciu i przekazaniu Prezesowi URE do ponownego rozpoznania. Raz jeszcze bowiem podkreślić należy, że postępowanie administracyjne zainicjowane wnioskiem powoda z dnia 19 maja 2008 roku zostało prawomocnie zakończone. Z powyższego wnioskować też należy, że wniosek powoda o wydanie warunków przyłączenia, w oparciu o który wydano warunki przyłączenia z dnia 20 listopada 2007 roku, nie może zostać uznany za nadal skutecznie złożony - w kolejnym postępowaniu administracyjnym.

Irrelevantne dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy były wskazane przez powoda okoliczności dotyczące jego planów biznesowych, tj. aby inwestycja FW (...) była realizowana przez specjalnie powołaną do tego spółkę celową (...), z uwagi na chęć sprawniejszego zarządzania projektem FW (...) oraz poszerzenie możliwości inwestycyjnych. Skoro bowiem

powód wystąpił z żądaniem o rozstrzygnięcie w sprawie spornej dotyczącej odmowy zawarcia przez zainteresowanego, a zatem to po stronie powoda powinny zaistnieć wszystkie przesłanki, o których mowa w treści art. 7 ust. 1 i 3 Pe.

Mając powyższe na względzie, Sąd na podstawie art. 479⁵³ § 1 k.p.c. oddalił odwołanie, jako niezasadne.

O kosztach procesu, Sąd orzekł stosownie do wyników postępowania na podstawie art. 98 k.p.c. oraz Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych. Na koszty procesu po stronie pozwanego i zainteresowanego złożył się koszt zastępstwa procesowego w wysokości 720,00 zł, a ponadto, w przypadku zainteresowanego koszt opłat od dokumentów pełnomocnictwa w kwocie 34,00 zł. Zgodnie z wynikiem procesu, na podstawie art. 113 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych nakazano pobrać od przegrywającego powoda na rzecz Skarbu Państwa kwotę 7.028,94 zł tytułem wydatku w postaci wynagrodzenia biegłego.

Sędzia SO Jolanta Stasińska